

Τα Εισόδια της Θεοτόκου, παράδειγμα ουσιαστικής επικοινωνίας

/ [Επικαιρότητα](#)

Οι θεομητορικές εορτές αποτελούν υπόθεση χαράς για όλη την Εκκλησία. Η Παναγία της οποίας το πρόσωπο τιμάται με τις παραπάνω εορτές, είναι αυτή που δόξασε το ανθρώπινο γένος, αποδεχόμενη την πρόσκληση να γίνει άνθρωπος ο Θεός και να ανατείλει για όλους εμάς η περίοδος της σωτηρίας.

Η εορτή των [Εισοδίων της Θεοτόκου](#) μας υπενθυμίζει πως η Παναγία αποτελεί το σημαντικό πρόσωπο στο έργο της σωτηρίας μας. Χωρίς την παρουσία της θα ήταν σχεδόν αδύνατη η επιστροφή μας στον παράδεισο.

Η παραπάνω **θεομητορική εορτή** καθιερώθηκε τον 6ο αιώνα στην Ιερουσαλήμ με

βάση την αρχαία παράδοση της Εκκλησίας και αναφέρεται και στα κείμενα του αγίου Σωφρονίου Ιεροσολύμων (634-638).

Με τα **Εισόδια της Θεοτόκου**, τιμούμε το γεγονός της αφιέρωσης της τριετούς Παναγίας από τους γονείς της στον ναό του Σολομώντα. Η Παναγία Θεοτόκος, γεννήθηκε από γονείς γηραιούς, τον Ιωακείμ και την Άννα, που είχαν παρακαλέσει τον Θεό να τους δώσει ένα τέκνο το οποίο θα αφιέρωναν στο Ναό. Την τριετίζουσα Μαρία οι γονείς της την παρέδωσαν στα χέρια του ιερέα Ζαχαρία, πατέρα του τιμίου Προδρόμου, και αυτός την ανέβασε στο εσωτερικό του θυσιαστηρίου για να αγιασθεί και να γίνει αργότερα η Μητέρα του ίδιου του Θεού.

Στην εικονογράφηση του γεγονότος των **Εισοδίων της Θεοτόκου**, βλέπουμε, στο κέντρο την Παναγία σαν μικρό τριετές κοράσιον, που όμως έχει όλη την ιερότητα της μέλλουσας Μητέρας του Θεού. Ο **ιερέας Ζαχαρίας** ο μετέπειτα πατέρας του Προδρόμου, έχει ακουμπήσει ευλαβικά και στοργικά το χέρι του επάνω στην κεφαλή της. Την ευλογεί και την υποδέχεται στα άγια των αγίων, φορώντας ενδύματα λειτουργικά και διακριτικό της ιεροσύνης στην κεφαλή του. Η Παναγία στέκει με ιερή σιγή απέναντί του έχοντας τα χέρια της σε στάση ευλαβική και συγχρόνως κινητική απέναντί του. Αυτό δηλώνει την προθυμία και την χαρά της προσελεύσεώς της στον Ναό του Κυρίου.

Το ίδιο ευλαβικά και με ιερή συγκίνηση εικονίζονται και οι γέροντες γονείς της **Ιωακείμ και Άννα**. Την παραδίδουν στα χέρια του Ζαχαρία με μια κίνηση πολύ εκφραστική, που δηλώνει την προθυμία τους να εκπληρώσουν την υπόσχεσή τους στο Θεό και να του αφιερώσουν το μονάκριβο παιδί τους, που το απέκτησαν μετά από πολλών χρόνων προσευχή και νηστεία και σε γήρας προχωρημένο.

Η εορτή των Εισοδίων της Θεοτόκου μας διδάξει την προσευχή ως τρόπο ζωής, γίνοντας η ίδια τύπος και διδασκαλία της προσευχής. Ο Ιωακείμ και η Άννα έχοντας ως προσωπικό τους πρόβλημα την ατεκνία αναλώθηκαν σε μια επίμονη και παρακλητική προσευχή για να μπορέσει ο Θεός να εισακούσει το αίτημα τους. Και όταν ο Θεός άκουσε την προσευχή τους, αυτοί ως ένδειξη ευχαριστίας αφιέρωσαν την τριετίζουσα κόρη τους στα άγια των αγίων.

Με την είσοδο της **Παναγίας** στον ναό ξεκινά και η ατέρμονη προσευχή της προς το Θεό. Εισοδεύεται στα άγια των αγίων και εκεί κατευθύνει το νου της και συγκεντρώνει όλη την ύπαρξη της στην επαφή με το **Θεό**. Η προσευχή της Παναγίας είναι τελείως ελεύθερη από υλικές ή πνευματικές δεσμεύσεις γιατί γίνεται τρόπος ζωής, βίωμα προσωπικό της και σχέση διαπροσωπική με το Θεό. Στο ιερό που βρίσκεται δεν μιλά τόσο εκείνη προς το Θεό όσο ο Θεός προς εκείνη. Αυτή η εμπειρία της προσευχής είναι που οδηγεί τον Θεό να γίνει άνθρωπος για να

σώσει τον κόσμο.

Σε μια εποχή που ο άνθρωπος αγνοεί τον σωστό τρόπο επικοινωνίας με τον πλησίον, παρουσιάζεται από την εκκλησία η εορτή των Εισοδίων της Θεοτόκου ως απάντηση στο σύγχρονο επικοινωνιακό αδιέξοδο. Η σύγχρονη κοινωνία χαρακτηρίζεται από νοσηρές διαπροσωπικές σχέσεις. Είναι ανάγκη να ανοίξουμε το χώρο της καρδιάς μας και εκεί, στα βαθύτατα **«Άγια των Αγίων»** της ύπαρξής μας να ακούσουμε τα μηνύματα του Θεού. Στο βάθος της καρδιάς θα αναπτύξουμε την θεανθρώπινη συνεργασία με σκοπό τη συνάντηση του άλλου στο τέλος της πορείας. Μέσα από αυτήν την καρδιακή προσευχή με οδηγό την τριετίζουσα Θεοτόκο, θα μπορέσει ο άνθρωπος να βρει τελικά το νόημα της πραγματικής ζωής που τόσο πολύ του λείπει.

Πηγή: pemtousia.gr / Δημήτριος Χοϊλούς, Δρ. Θεολογίας – Εκπαιδευτικός Μ.Ε.